

ENTREVISTA

Toni Cornellas Aligué

President de l'Associació Esportiva La Mitja

La Mitja Marató de Granollers celebra la 40a edició. Des del seu naixement, l'any 1987, gràcies a un grup d'entusiastes de l'atletisme, la cursa s'ha consolidat com un esdeveniment esportiu de primer ordre que aplega milers de participants. Al capdavant hi trobem el granollerí Toni Cornellas, president de l'Associació Esportiva La Mitja, que ha sabut liderar —sempre des del treball col·lectiu— la transformació de la cursa en una cita consolidada que mobilitza corredors, voluntaris i ciutadania any rere any. Una festa esportiva que combina tradició, esforç i esperit comunitari. Enguany se celebra el 18 de gener i ja compta amb 8.000 inscrits.

PERE CORNELLAS

Com neix la Mitja Marató de Granollers?

La idea neix l'any 1986, anant a córrer la Marató de Sant Sebastià. Érem un grup de corredors de Granollers, la Garriga, les Franqueses, Cardedeu... En aquella època hi havia molt poques maratons. Recordo perfectament que a la tarda queia un ruixat. Estàvem tancats a l'hotel, sense poder sortir, i algú va dir: "Granollers té un entorn molt maco, i no tenim cap mitja marató. I si la fem?". Vam córrer la marató l'endemà i la setmana següent ens vam reunir a la Fonda Europa i vam començar a posar fil a l'agulla. Érem molt joves i no teníem ni idea de tot el que implicava organitzar una cursa: permisos, trànsit, seguretat, patrocinadors... Però teníem clar que volíem fer una cursa ben organitzada i amb molt bon tracte al corredor.

Com va ser organitzar una cursa des de zero?

Des de l'inici teníem clar que volíem donar un bon obsequi als corredors. El problema era que la inscripció costava només 400 pessetes i això feia que la cursa fos totalment deficitària. Quan anaves a veure possibles patrocinadors, la pregunta era: "I vostè qui és?". Tot es va fer en grup. Un parlava amb una empresa, un altre amb una entitat, un altre amb l'Ajuntament... Cadascú va activar els seus contactes. El treball col·lectiu ha estat sempre un dels pilars de la Mitja. Vam fer la cursa el 18 de gener. Trànsit ens va donar permís, amb la condició que no podíem tallar la carretera. Vam dir que sí... i el dia de la cursa vam acabar tallant-la. Vam ser de les primeres curses de Catalunya a fer-ho.

Toni Cornellas Aligué
durant la Mitja Marató de 2025

Quins altres reptes records d'aquella primera edició?

Gairebé tots. No hi havia mòbils, ni Mossos d'Esquadra, ni els mitjans actuals. Ens comunicàvem amb radioaficionats, i recordo una anècdota amb un tren que va passar per una via pràcticament en desús just cinc minuts abans que hi passessin els corredors. Una altra anècdota va ser la carta que un capellà va escriure al diari *Avui*, molt enfadat perquè alguns feligresos arribaven tard a missa a causa de la cursa. L'any següent vam penjar cartells a totes les esglésies avisant que, si volien anar a missa, arribessin abans. Aquestes anècdotes et fan aprendre. Any rere any hem anat millorant: l'aigua, els avaluaments, la logística... tot forma part d'un procés d'aprenentatge constant.

"El voluntariat de la Mitja no és només una qüestió logística, és una escola de valors: respecte, generositat, compromís..."

Com ha evolucionat la Mitja al llarg dels anys?

Ha canviat absolutament tot, excepte els nervis del dia de la cursa, que continuen sent els mateixos. Hem tingut etapes de creixement molt fort i moments de readaptació. Durant molts anys vam portar atletes d'elit mundial, com Haile Gebrselassie o Samuel Wanjiru. Van córrer aquí campions olímpics i mundials, cosa que avui seria impensable pel cost econòmic. Ara hi ha models molt diferents, com el de Barcelona o València, que funcionen com a grans negocis, amb pressupostos de milions d'euros. Aquí ningú cobra per organitzar la cursa. Tot és voluntariat. Això ens permet reinvertir els recursos en la mateixa prova. Som una de les poques curses on els obsequis que donem tenen més valor que el preu de la inscripció.

“La Mitja és esport, cultura i ciutadania... És de tothom i es pot viure corrent, fent de voluntari o animant. És un projecte col·lectiu que fa ciutat i fa territori”

També ha canviat molt el perfil del corredor. Abans corríem gairebé per instint, amb sabatilles molt bàsiques. Ara hi ha plaques de carboni, rellotges GPS, entrenadors personals, fisioterapeutes i una gran evolució de la medicina esportiva. Tot això ha transformat la manera d'entrenar i de córrer, i també les expectatives de la gent.

Un dels trets distintius de la Mitja és el voluntariat.

Tenim més de 1.100 voluntaris. En podríem tenir menys, però preferim implicar moltes persones. Hi participen instituts, serveis municipals, gent gran... Hi ha voluntaris veterans que saben què han de fer sense que ningú els ho expliqui. El voluntariat de la Mitja no és només una qüestió logística, és una escola de valors: respecte, generositat, compromís... El lema és molt clar: “Un és ningú. El grup està per sobre de la individualitat”. Intentem que tothom, des de l'atleta d'elit fins a l'últim corredor, rebí el mateix tracte i senti la Mitja com a pròpia.

Quins valors defineixen la Mitja Marató?

Sobretot la solidaritat, el companyonisme i la generositat. Des de la primera edició destinem una part dels ingressos a causes solidàries, preferentment de proximitat. Hem col·laborat amb escoles, fundacions i entitats socials del territori com l'escola Montserrat Montero, la Fundació Vallès Oriental, El Xiprer, Dimas... També facilitem dorsals gratuïts a col·lectius que, d'altra manera, no podrien participar: centres educatius, persones internes en centres penitenciaris, entitats socials... El nostre objectiu és que ningú quedi fora per motius econòmics. També fomentem el respecte: al voluntari, a l'entorn, a la ciutat. Per això estem elaborant un decàleg del bon corredor, on parlem de reciclatge, comportament cívic i convivència.

Què representa la Mitja per a Granollers i la comarca?

La Mitja ha generat orgull de ciutat, hàbits saludables i una forta socialització al voltant de l'esport. A Granollers no es diu “he fet la Mitja”, es diu “he fet la marató”. I això diu molt. La Mitja és esport, cultura i ciutadania... I la cursa no és només de Granollers: hi participen activament les Franqueses, la Garriga i Canovelles. Tallar carreteres o alterar rutines no és fàcil, però hi ha una gran complicitat institucional i ciutadana. I la Mitja s'ha consolidat com una cursa de prestigi, dura, on atletes de renom espanyol han fet la seva millor marca: Martín Fiz, Pepe Ríos, Marta Domínguez...

La Mitja va més enllà del dia de la cursa.

La Mitja és molt més que una cursa. Hi ha el Tast de la Mitja, el concert amb les escoles de música,

Toni Cornellas Aliqué, amb Haile Gebrselassie, atleta d'elit que va guanyar la Mitja Marató de 2006, batent la millor marca estatal fins al moment

PERE CORNELLAS

activitats amb colles de gegants, castellers, curses infantils, la caminada per a gent gran i actes solidaris. Tot plegat converteix la Mitja en una autèntica Festa Major d'hivern. També hem creat el Bosc de la Mitja i cada any plantem una alzina, o un roure els anys olímpics, per reduir l'impacte ecològic. Estem treballant per disminuir la petjada de la Mitja i conscienciar els participants, aquest any també amb el decàleg del bon corredor. La implicació de la ciutadania, en les diverses activitats, però també el dia de la cursa, és excepcional. Des de Can Mònic fins al Palau, els carrers s'omplen com no passa en cap altra cursa del país.

“La Mitja és com el fill que no he tingut. L'he vist néixer, créixer i madurar. Sé que algun dia l'hauré de deixar anar. Soc conscient que cal preparar el relleu generacional”

Què representa personalment per a tu?

La Mitja és com el fill que no he tingut. L'he vist néixer, créixer i madurar, i sé que algun dia l'hauré de deixar anar. Soc conscient que cal preparar el relleu generacional i fer una transició ben feta. L'equip actual ho anirem deixant: en Joan Villuendas, en Rafa Escalera, en Jaume Delhom, en Marcel·lí Camats... Però no és fàcil, perquè nosaltres estem jubilats i tenim temps, i el relleu —en Lluís Baella, en Martí Fructuoso, la Natàlia Escalera...— no disposen de tant de temps.

Un missatge final per a la ciutadania?

Només donar les gràcies. La Mitja és de tothom i es pot viure corrent, fent de voluntari o animant. Totes tres maneres són igual d'importantes. Aquesta cursa no seria res sense la complicitat de la gent. És un projecte col·lectiu que fa ciutat i fa territori.